

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 577/2016-63

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Mariannou Lechmannovou, Štúrova 10/20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 52/2016 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 69/2008) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 52/2016 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 52/2016 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom jedentisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 691,89 € (slovom šesťstodevät'desiatjeden eur a osemdesiatdeväť centov) na účet advokátky JUDr. Marianny Lechmannovej, Štúrova 10/20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti [REDAKOVANÉ] vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2016 doručená sťažnosť a 6. júna 2016 doplnená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 69/2008 a postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 442/2015.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že Centru právnej pomoci podal žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelárie Trenčín sp. zn. 1974/2016-KaTN, č. RZ: 17896/2016

z 21. marca 2016 bol sťažovateľovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a ako advokátka mu bola určená JUDr. Marianna Lechmannová.

3. V sťažnosti predloženej ústavnému súdu a v jej doplnení sťažovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že 2. apríla 2008 podal návrh na začatie konania okresnému súdu, ktorým žiadal od žalovaného uhradenie sumy 2 337 Sk z titulu nemajetkovej ujmy a sumu 300 000 Sk za každý mesiac porušenia jeho práv z titulu nemajetkovej ujmy a zároveň žiadal vydanie vecí, ktoré mu boli odobraté. Súčasťou návrhu sťažovateľa bola aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní.

4. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej podrobne uviedol chronológiu jednotlivých úkonov vyplývajúcich zo súdneho spisu a súčasne namietal, že okresný súd nezačal odo dňa doručenia žaloby v roku 2008 konať vo veci samej napriek tomu, že nejde o takú právnu ani skutkovú zložitnosť, ktorá by odôvodňovala skutočnosť, že dosiaľ vo veci právoplatne nerozhodol. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd v období od podania žaloby do roku 2015 konal neefektívne a v určitých obdobiach nekonal vôbec.

5. Sťažovateľ je presvedčený, že okresný súd je zodpovedný za celkovú neprimeranú dĺžku namietaného konania v trvaní ôsmich rokov od podania žalobného návrhu, počas ktorej nekoná efektívne a bez zbytočných prieťahov takým spôsobom, aby poskytol sťažovateľovi relevantnú ochranu jeho práv a oprávnených nárokov v zmysle návrhu vo veci samej.

6. Sťažovateľ uviedol, že on sám bez meškania reagoval na každú výzvu alebo prípis okresného súdu, teda jeho zavinením žiadne prieťahy v namietanom konaní nevznikli. Sťažovateľ síce podal nekvalifikovaný návrh na začatie konania, ale k uvedenému kroku pristúpil len z dôvodu, aby mu neuplynula premlčacia lehota a o ustanovenie právneho zástupcu žiadal už pri podaní návrhu na začatie konania.

7. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ]... podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod. sp. zn. č. k. 7C/69/2008 porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ]... podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod. sp. zn. č. k. 11C/442/2015 porušené bolo.

3. [REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,00 Eur..., ktoré sú Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Trenčín povinní mu spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na bankový účet jeho právnej zástupkyne.

4. Okresný súd Bratislava I a Okresný súd Trenčín sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 691,89 Eur... na bankový účet právnej zástupkyne JUDr. Marianny Lechmanovej, advokátky... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

8. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 577/2016-38 z 21. septembra 2016 prijal sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní. V časti namietaného porušenia označených práv sťažovateľa postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 442/2015 bola sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

9. Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 3551/2016 z 11. októbra 2016 (doručenom ústavnému súdu 20. októbra 2016) okrem iného uviedol:

„Dávam do pozornosti aj skutočnosť, že sťažnosť, týkajúcu sa prietáhov v predmetnom súdnom konaní sp. zn. 7C/52/2016 (resp. sp. zn. 7C/69/2008), podanú v zmysle ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov, tunajší súd neeviduje, a teda konštatujem, že sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, a na použitie ktorých je sťažovateľ podľa uvedeného zákona oprávnený.

Na základe vyššie uvedených skutočností som toho názoru, že sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná a predčasná.

Avšak v prípade, že Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k odlišnému záveru, a to že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené bolo, žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby zväžil dôvodnosť uplatnenej výšky finančného zadostučinenia a nepriznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie v plnej uplatnenej výške, ktorú považujem za nedôvodnú a neúmernú k hodnote premetu konania. Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Záverom Vám oznamujem, že Okresný súd Bratislava I podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, netrvá na ústnom prerokovaní veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

Súčasťou vyjadrenia podpredsedu okresného súdu bola aj chronológia postupu okresného súdu v namietanom konaní vypracovaná zákonnou sudkyňou:

„- 02.04.2008 bola súdu doručená žaloba, ktorej predmetom bolo 7 samostatných žalobných petitov; samotná žaloba a opis rozhodujúcich skutkových okolností má 64 strán. Som toho názoru, že v takejto situácii nemožno hovoriť o tom, že vec nie je skutkovo zložitá. Dovolím si poukázať aj na skutočnosť, že k žalobe v takomto rozsahu žalobca pripojil jediný listinný dôkaz, napriek tomu, že ich v žalobe označil viacero,

- rovnakým podaním, ako žalobca na súde uplatnil žalobu, uplatnil aj procesné návrhy na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

- uznesením č. I. 38 zo dňa 20.06.2008 súd rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov,

- z dôvodu závady v doručovaní, ako aj z dôvodu, že žalobca neoznámil súdu adresu na doručovanie písomnosti resp. jej zmenu zákonný sudca úpravou zo dňa 08.12.2008 dal pokyn na lustráciu pobytu žalobcu. Následne súd do marca 2009 zisťoval pobyt žalobcu,

- 30.03.2009 dal sudca pokyn na doručovanie uznesenia o čl. 38 na novozistenú adresu žalobcu,

- dňa 17.06.2009 podal žalobca voči uzneseniu čl. 38 odvolanie,

- uznesením čl. 54 zo dňa 11.08.2009 súd vydal opravné uznesenie a následne dňa 13.08.2009 bola vypracovaná predkladacia správa na predloženie veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobcu

- v čase od 11.11.2009 do 18.5.2010 sa spis nachádzal na odvolacom súde, pričom uznesením č. l. 57 zo dňa odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznal,

- zákonný sudca dňa 24.05.2010 dal pokyn na doručenie žaloby žalovanému s výzvou, aby sa k žalobe v lehote 15 dní vyjadril + zároveň dal pokyn na doručenie rozhodnutia odvolacieho súdu žalobcovi,

- uznesením č. l. 65 zo dňa 09.08.2010 súd ustanovil žalobcovi zástupcu z radov advokátov,

- úpravou zo dňa 1.3.2011 dal zákonný sudca pokyn na vykonanie výsluchu žalobcu dožiadaným súdom + urgenciu vyjadrenia žalovaného k žalobe,

- listom zo dňa 18.04.2011 dožiadaný súd vrátil dožiadanie tunajšiemu súdu na doplnenie konkrétnych otázok, ktoré sa majú žalobcovi položiť,

- VSU zo dňa 16.05.2011 doplnil dožiadanie a spis bol opätovne odoslaný dožiadanému súdu,

- podľa úradného záznamu v spise z dožiadania 3Cd/3/2011, sa VSU na účely oznámenia termínu výsluchu žalobcu pokúšala kontaktovať jeho PZ a oznámiť mu termín výsluchu žalobcu, avšak PZ žalobcu sa jej opätovne nepodarilo zastihnúť; následne súd oznámenie o termíne výsluchu odoslal PZ žalobcu písomne a faxom,

- dňa 09.07.2011 dožiadaný súd vykonal výsluch žalobcu; žalobca žiadal o odročenie výsluchu, pretože ustanovený zástupca ho nekontaktoval,

- dňa 3.8.2011 dal zákonný sudca pokyn na doručenie zápisnice z dožiadania účastníkom konania,

- dňa 08.08.2011 (čl. 78) žalobca oznámil súdu dôvody, pre ktoré žiadal odročiť výsluch s tým, že je nutné riešiť otázku jeho právneho zastúpenia. V podaní žalobca sám

výslovne uviedol, že sa jedná o zložitú vec, preto sa mi vyjadrenie v ústavnej sťažnosti o skutkovej a právnej nenáročnosti javia ako diskutabilné,

- uznesením č. l. 79 zo dňa 24.11.2011 súd zmenil uznesenie č. l. 65 tak, že žalobcovi ustanovil za zástupcu Centrum právnej pomoci,

- písomným podaním zo dňa 14.12.2011 sa ustanovený zástupca voči svojmu ustanoveniu odvolal a dňa 15.12.2011 sa voči tomuto uzneseniu odvolal aj žalobca,

- uznesením čl. 101 zo dňa 10.1.2012 súd zmenil uznesenie čl. 65 tak, že zástupcu ustanovil žalobcovi [REDAKOVANÉ],

- dňa 08.3.2012 dal zákonný sudca opätovný pokyn na vypočutie žalobcu dožiadaným súdom,

- zo spisu dožiadaného súdu 19Cd/3/2012 nie je celkom zrejmý postup dožiadaného súdu. V spise sa nachádza zápisnica zo dna 04.6.2012, ktorej obsah som nepochopila. Podľa úpravy v spise 19Cd/3/2012 mal byť spis dňa 19.03.2012 predložený na vybavenie VSU [REDAKOVANÉ], ktorý dňa 13.08.2013 predvolal žalobcu na výsluch. Zo spisu dožiadaného súdu nevyplýva upovedomenie ostatných účastníkov o výsluchu, ani upovedomenie PZ žalobcu. Dňa 16.08.2013 sa konal podľa zápisnice výsluch žalobcu, na ktorom žalobca odmietol vypovedať pre neprítomnosť svojho PZ. Podľa úpravy VSU dožiadaného súdu zo dňa 04.04.2014 bol vytýčený ďalší termín výsluchu žalobcu na 28.04.2014. Predvolanie na tento výsluch sa vrátilo od žalobcu neprevzaté z dôvodu, že v tom čase bol žalobca umiestnený v inom ÚVTOS; túto skutočnosť žalobca tunajšiemu ani dožiadanému súdu neoznámil. Úpravou zo dňa 30.04.2014 dal dožiadaný súd OS Trenčín pokyn na odstúpenie veci na OS Trnava z dôvodu zmenenej príslušnosti na vybavenie veci Dožiadanie tunajšieho súdu bolo postúpené na vybavenie na OS Trnava dňa 28.05.2014, ktorý úpravou zo dňa 30.07.2014 stanovil termín výsluchu žalobcu na 22.8.2014, kedy sa realizoval výsluch žalobcu za účasti jeho právneho zástupcu. Namiesto toho, aby sa žalobca podrobne vyjadril k žalobe, uviedol, že tunajšiemu súdu mal doručiť viaceré procesné návrhy v roku 2012, o ktorých tunajší súd nerozhodol, preto podľa jeho názoru bol predmetný výsluch neúčelný; súčasne požiadal o následné vykonanie výsluchu jeho osoby. Spis bol podľa spisu dožiadaného súdu sp. zn. HCd/4/2014 vrátený tunajšiemu súdu dňa 05.09.2014. K tomuto si dovoľujem uviesť, že ani po podrobnom viacnásobnom preštudovaní spisu som žalobcom označené procesné návrhy v spise nenašla,

- prípisom zo dňa 03.02.2015, s prihliadnutím na skutočnosť, že súd ešte nezačal konať vo veci samej, súd vec postúpil Okresnému súdu Trenčín,

- prípisom Okresného súdu Trenčín bola vec tunajšiemu súdu vrátená ako predčasne predložená pre nepripojenie doručeníek dňa 18.05.2015,

- úpravou sudcu zo dna 04.08.2015 bol daný pokyn sudcu na dohľadanie doručeníek,

- dňa 28.09.2015 bol súdu doručený procesný návrh na zmenu žaloby,

- dňa 26.10.2015 dal zákonný sudca pokyn na oznámenie postúpenia PZ žalobcu a na bezodkladné postúpenie veci OS Trenčín,

- dňa 05.05.2016 OS Trenčín predložil spis Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením veci, čomu KS v Trenčíne uznesením č. l. 127 zo dňa 12.05.2016 vyhovel. Spis bol opätovne zaslaný tunajšiemu súdu 14.07.2016,

- uznesením č. l. 139 súd vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby v znení jej doplnenia zo dňa 28.09.2015, podľa ktorej mal byť žalovaný iba jeden subjekt, avšak petit žaloby zahrňal 4 žalovaných. Žaloba a jej doplnenie boli aj v ostatných častiach, špecifikovaných v uznesení, nezrozumiteľné a neurčité.

Zákonným sudcom vo veci (som sa, pozn.) stala až dňa 6.11.2013, kedy mi bolo spolu pridelených cca 450 ďalších vecí. Som toho názoru, že s výnimkou obdobia, kedy vec vybavoval dožiadaný súd OS Trenčín súd vo veci priebežne konal s prihliadnutím na procesné návrhy žalobcu. Dovoľujem si poukázať aj na skutočnosť, že o predĺženie konania sa v podstatnej miere pričínal aj žalobca, ktorý podal nekvalifikovanú žalobu a jej doplnenie, neoznamoval súdu zmenu adresy v dôsledku čoho museli byť niektoré úkony opakované. Žalobca využil viaceré procesné návrhy (oslobodenie od súdnych poplatkov, ustanovenie zástupcu z radov advokátov, zmena žaloby) ktoré spôsobili a spôsobujú predĺženie konania, na ktoré je síce oprávnený, avšak rozhodovanie o týchto procesných návrhoch podľa môjho názoru nemôže ísť na ťarchu konajúceho súdu. Záverom by som uviedla, že ani po podaní ústavnej sťažnosti nie je zrejmá snaha žalobcu konanie urýchliť, keď na poslednú výzvu súdu č. l. 139 nereagoval v ustanovenej lehote, ani nepožiadala o predĺženie lehoty. “

10. Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom vyjadrení z 2. novembra 2016 doručenom ústavnému súdu 3. novembra 2016 vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania a ďalej okrem iného uviedla:

«Tvrdenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I, že vo veci č. k.: 7C/69/2008 sťažovateľ nepodal sťažnosť na prietahy sa nezakladá na pravde.

V uvedenej veci sa sťažovateľ na prietahy viackrát sťažoval - napríklad v apríli 2015, kde túto sťažnosť Okresný súd Bratislava I vyriešil tak, že ju pod sp. zn. Spr. 2101/2015 označil za neprípustnú. ...

Zákon vyžaduje iba to, aby dotknutá osoba sťažnosť podala a nie aj podmienku, aby ju príslušný súd vybavil, čo je pochopiteľné, lebo to ako súd rozhodne je na úvahe súdu a sťažovateľ to nevie ovplyvniť.

Sťažovateľ dokonca podal sťažnosť proti „rozhodnutiu“ Okresného súdu Bratislava I, ale Krajský súd Bratislava ju nevybavil, lebo sťažovateľ nemal finančné prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku...

Z odpovede Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.09.2015 Spr. 2214/2015 a 2101/2015 vyplýva, že sťažovateľ podal aj opakovanú sťažnosť, ktorú Okresný súd Bratislava I znovu nevybavil tak, že by rozhodol o tom, či v danej veci sú alebo nie sú prietahy a pod...

Z upovedomenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.11.2015 Spr. 2214/2015 vyplýva, že sťažovateľ vo veci 7C/69/2008 podal ďalšiu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú Okresný súd Bratislava I znovu nevyhodnotil...

Keďže z daných skutočností je zrejmé, že Okresný súd Bratislava I rozhodol vždy tak, že sťažnosť nevyhodnotil a opravný prostriedok je pre sťažovateľa neaplikovateľný, lebo nemá finančné prostriedky na jeho vyčerpanie, tak bolo zbytočné podávať ďalšie a ďalšie sťažnosti na prietahy v konaní.

V každom prípade je nesporné, že sťažovateľ sa na prietahy v danom konaní sťažoval a to viac krát, teda tvrdenie predsedu Okresného súdu Bratislava I, že sťažovateľ sa na prietahy nesťažoval je nepravdivé.

Sťažovateľ teda podal ústavnú sťažnosť riadne a včas. ...

Z vyjadrenia veci prejednávajúceho súdu vyplýva, že namieta najmä to, že

1.) *Vec (žaloba) je zložitá, lebo obsahuje 7 samostatných žalobných petitov, a že aj sťažovateľ výslovne v Žiadosti o ustanovenie advokáta vyslovil, že vec je právne náročná. Tým však sťažovateľ myslel, že vec je náročná pre osobu ako je on, t.j. osobu bez znalosti práva a bez právnického vzdelania, nie je však zložitá pre právnikovu ako osobu znalú v právnom odvetví, lebo je to obyčajná žaloba, ktorá nemá 7 petitov, ale iba jeden ku každému z odporcov (ten istý petit).*

2.) *Sťažovateľ si uplatnil aj oslobodenie od súdneho poplatku a ustanovenie obhajcu/zástupcu. To, že súdu neúmerne dlhú dobu trvalo, kým tieto formálne rozhodnutia vydal, nie je predsa chybou sťažovateľa a už vôbec to neospravedlňuje postup súdu. Pričom z Uznesenia Okresného súdu Bratislava I vo veci 7C/69/2008, kde rozhodol o ustanovení zástupcu vyplýva, že to bolo vydané až v roku 2012, teda až 4 roky trvalo, kým súd advokáta ustanovil (10.01.2012).*

A z doplnenia a opravy návrhu je nesporné, že ustanovený právny zástupca vykonal opravu doplnenia bez meškania.

3.) *Súdom nebola pochopená zápisnica 19Cd/3/2012 z 04.06.2012, čo však je chyba súdu. Lebo si chcel prácu uľahčiť a vec dal riešiť cestou dožiadaného súdu, kde vec riešil vyšší súdny úradník, ktorý o predmete žalobného návrhu nevie nič, a preto tak vyzerá aj celý takto vykonaný úkon.*

Súdca si je vedomý, že ak dá vec riešiť cez vyššieho súdneho úradníka, ktorý nepozná predmet návrhu, tak výsluch takto vykonaný môže byť len zmätočný. Čo je zase chybou súdu a jeho postupu vo veci.

4.) *Tvrdenie súdu, že ani po viacnásobnom preštudovaní spisu neboli nájdené v návrhu označené procesné návrhy, Ústavný súd SR po preskúmaní predmetnej veci zistí, že žaloba má 64 strán a na konci každej časti sú podrobne označené navrhnuté dôkazy. Preto toto tvrdenie súdu je taktiež nepravdivé.*

5.) *Súd namietal, že žaloba a jej doplnenie je pre súd nezrozumiteľné a neurčité. Opravy a doplnenia sa nachádzajú v súdnom spise. Ústavný súd SR si môže overiť, že boli a sú formulované jasne a zrozumiteľne. Ak ich súd za také nepovažuje má možnosť aj povinnosť vyzvať účastníka na ich opravu. Čo súd spravil až v roku 2016 v septembri - teda až po 4 rokoch od podania návrhu a ďalších 4 rokoch od opravy návrhu. Po preskúmaní*

spisu Ústavný súd SR si môže overiť, že na výzvu bolo bez meškania reagované, tak zo strany sťažovateľa ako aj jeho právneho zástupcu.

6.) Súd ďalej namietal, že je vyťažený, čo však nie je ospravedlnením pre prieťahy, čo konštatoval opakovane aj Ústavný súd SR. ...

Návrh bol podaný v roku 2008, dodnes t. j. 8 rokov a 6 mesiacov sa v predmete veci ešte ani len nezačalo konať, čo znamená, že už v súčasnosti je nesporné, že ukončenie konania je v ďalekom nedohľadne.

Sťažovateľ na to, aby si mohol uplatniť oslobodenie od súdnych poplatkov a dosiahnuť ustanovenie advokáta, v čase podania návrhu (2008) mohol uplatniť len tak, že návrh podá, lebo až po podaní návrhu sa začína konanie a až keď konanie začne, môže súd rozhodnúť o ustanovení zástupcu (v tom čase), ktorý návrh opraví a doplní. Sťažovateľ nie je právnik a nemá ani právne vzdelanie, preto nemôže byť sankcionovaný ani inak poškodený alebo znevýhodnený, že nevie spísať kvalifikovaný návrh.

Sťažovateľ urobil všetko, čo sa rozumným spôsobom dalo očakávať, že spraví, hneď spolu s návrhom žiadal aj oslobodenie od súdnych poplatkov, aj ustanovenie advokáta, aby sa čím skôr nedostatky návrhu odstránili.

Na každú výzvu súdu reagoval okamžite. Bol súčinný. napr. výsluchu dožiadaným súdom. Právny zástupca návrh opravil a doplnil hneď ako bol ustanovený, na každú výzvu súdu reagoval riadne a včas.

Sťažovateľ nespravil nič, čím by k prieťahom došlo/ malo dôjsť.

Naproti tomu súd:

a) právneho zástupcu ustanovil až po 4 rokoch,

b) do dnes nedoručil uznesenie o doplnení a oprave návrhu, takže 4 roky nevydal rozhodnutie či doplnenie a opravu akceptuje alebo nie,

c) rovnako tak právny zástupca v roku 2012 podal návrh na rozšírenie okruhu odporcov, o čom súd dodnes taktiež pravdepodobne nerozhodol, lebo rozhodnutie doposiaľ nebolo doručené sťažovateľovi žiadne,

d) rozhodnutie o rozšírenie okruhu odporcov je pritom len formálna záležitosť, lebo ako to potvrdili aj Krajské súdy a Najvyšší súdu SR, proti pribratiu do konania sa odporca nemôže odvolať,

e) keď už konanie trvalo 8 rokov, súd sa rozhodol veci zbaviť tak, že sa ju snažil odstúpiť na iný súd. Krajský súd v Trenčíne však rozhodol (5NcC/13/2016-127 z 12.05.2016, že tento postup súdu je nesprávny a vec vrátil znovu na Okresný súd Bratislava I, kde sa v súčasnosti rieši pod č.k. 7C/52/2016),

f) to, že súd v Bratislave nemohol rozhodovať a konať v danej veci, kým bol spis na súdoch v Trenčíne, taktiež nie je ospravedlnením prietahov, lebo tento postup súdu Bratislava I bol nesprávny, čo Ústavný súd SR zadefinoval ako postup a konanie súdu, ktoré je nesústreďené, nesprávne a pod., preto aj táto lehota sa ráta do posúdenia dĺžky konania (I. ÚS 303/2015),

g) a tvrdenia vec prejednávajúceho sudcu, ktorým sa snaží ospravedlniť svoje konanie sú v určitom smere nezmyslené. Napr. tvrdenie, že musel zisťovať adresu navrhovateľa. Navrhovateľ je po celú dobu vo výkone trestu, takže stačí, aby vyšší súdny úradník kontaktoval GR ZVJS a má okamžitú odpoveď, kde sa sťažovateľ nachádza.»

11. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk.

II.

12. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný

zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

16. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

18. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

19. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), a Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“).

20. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

21. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a v čl. 12 CMP, podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa CSP), resp. účastníkov konania (podľa CMP) a iných osôb. V zmysle § 5 SSP sa okrem iných týmto základným princípom civilného sporového konania spravuje aj konanie pred správnym súdom. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku

so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

22. Napríklad povinnosť súdu konať bez priet'ahov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z ustanovení § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z ustanovení § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

23. V zmysle § 25 SSP sa citované ustanovenia Civilného sporového poriadku primerane použijú aj na konanie správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku, pričom povinnosť súdu konať bez priet'ahov vyplýva aj s ustanovení § 103 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak sa konanie začalo, postupuje v ňom správny súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Správny súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci konania nečinní. Účastníci konania sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny správneho súdu. Ďalej táto povinnosť správneho súdu vyplýva z § 105 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak správny súd nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní, a z § 115 SSP, podľa ktorého pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov alebo z dôvodu uskutočnenia neverejnej porady a vyhotovenia výroku rozhodnutia správneho súdu. Správny súd môže odročiť pojednávanie aj vtedy, ak to účastníci konania zhodne navrhnú.

24. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona (pozn. civilné mimosporové konania) sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Povinnosť súdu konať v civilnom mimosporovom konaní bez priet'ahov je vyjadrená napr. aj v § 30 CMP, podľa ktorého po začatí konania postupuje súd

v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá, ďalej v § 31 CMP, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní, ale aj v ustanovení § 34 CMP o vylúčení aplikácie okrem iných ustanovení Civilného sporového poriadku o koncentrácii konania (vrátane sudcovskej koncentrácie konania).

25. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna, faktická, prípadne procesná zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

26. Pokiaľ ide o právnu zložitosť preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o nároku sťažovateľa na náhradu majetkovej ujmy, ako aj nemajetkovej ujmy, vydanie odobratých vecí a upustenie od „*neoprávnených zásahov do osobnostných práv*“ proti žalovanému – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“). Súčasťou žaloby bol aj návrh sťažovateľa na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu. Obdobné spory tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne zložité. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd však čiastočne môže pripísať na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci, ktorá vyplynula z procesných návrhov sťažovateľa (v postavení navrhovateľa), ktoré neboli vykonané kvalifikovaným spôsobom.

27. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných prietáhov v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania prispeli aj okolnosti na strane sťažovateľa.

28. Sťažovateľ sťažil postup okresného súdu, keď odmietol byť vypočutý Okresným súdom Trenčín na základe dožiadania okresného súdu, pričom ako dôvod uviedol, že nebude vypovedať bez prítomnosti svojho právneho zástupcu. Opakovane sťažovateľ odmietol byť vypočutý dožiadaným Okresným súdom Trnava z dôvodu, že ešte nebolo rozhodnuté o jeho návrhu na vstup ďalšieho účastníka konania a o návrhu na doplnenie žaloby.

29. Ústavný súd vzal tiež do úvahy, že sťažovateľ podal nekvalifikovanú žalobu, požadoval oslobodenie od súdnych poplatkov, ustanovenie právneho zástupcu, podával odvolania proti okresným súdom vydaným rozhodnutiam, pričom okresný súd sa musel s týmito procesnými úkonmi vysporiadať, čo malo objektívne vplyv na doterajšiu dĺžku namietaného konania a vyžadovalo opakované predkladanie súdneho spisu odvolaciemu súdu. Ústavný súd pri hodnotení postupu sťažovateľa bral do úvahy aj to, že ako účastník konania nesporne má právo na tieto procesné úkony, ktoré urobil. Za prietahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľom uplatnených procesných právach ústavný súd nezapočítal do doby zbytočných prietáhov v konaní okresného súdu (obdobne III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04).

30. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní a vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní (ako aj neprimeraná dĺžka konania) môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

31. Ústavný súd poukazuje najmä na skutočnosť, že trvanie napadnutého konania v dĺžke viac ako 8 rokov na prvostupňovom súde bez akéhokoľvek meritórneho rozhodnutia je už samo osebe neprimerané.

32. Napadnuté konanie podľa názoru ústavného súdu je ako také postihnuté neefektívnosťou a nesústreďenosťou. Neefektívnosť postupu okresného súdu sa prejavila pri rozhodnutí o nepriznaní oslobodenia od platenia súdnych poplatkov z 20. júna 2008, ktoré bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 15 Co 386/2009 z 29. apríla 2010 zmenené a sťažovateľovi bolo vyhovené. Následne (22. marca 2011) okresný súd žiadal Okresný súd Piešťany o vypočutie sťažovateľa, spis mu však bol vrátený z dôvodu nekonkretizovania otázok, ktoré majú byť sťažovateľovi položené, čo ústavný súd hodnotí ako nesústreďený a neefektívny postup okresného súdu.

33. Aj ďalší postup okresného súdu, ktorý po preskúmaní podmienok konania a po posúdení, že vo veci dosiaľ nezačal konať vo veci samej (po takmer 7 rokoch od podania návrhu) postúpil spis Okresnému súdu Trenčín prvýkrát 3. februára 2015, odkiaľ bol vrátený ako predčasne postúpený 18. mája 2015 (okresný súd neupovedomil o postúpení sťažovateľa), posúdil ústavný súd ako neefektívny. Opakovane bol spis okresného súdu postúpený Okresnému súdu Trenčín 16. decembra 2015 (vedený pod sp. zn. 11 C 442/2015), ktorý predložil vec Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o miestnej príslušnosti. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 5 NcC 13/2016 z 12. mája 2016 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením veci je dôvodný, keďže okresný súd svoju miestnu príslušnosť v danej veci po začatí konania vo veci samej bez námietky účastníka konania už nebol oprávnený skúmať. Spis bol okresnému súdu vrátený na ďalšie konanie 14. júla 2016, kedy mu bola pridelená spisová značka 7 C 52/2016. Aj uvedený postup okresného súdu hodnotí ústavný súd ako neefektívny, ktorý zbytočne predĺžil namietané konanie.

34. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že súdny spis sa z dôvodu rozhodovania o opravných prostriedkoch, o návrhu na delegovanie veci inému okresnému súdu, tiež z dôvodu dožiadania okresného súdu Okresnému súdu Piešťany a Okresnému

súdu Trenčín, ktorý spis postúpil Okresnému súdu Trnava z dôvodu vykonania výsluchu sťažovateľa, nachádzal mimo okresného súdu takmer 4 roky a uvedené obdobie ústavný súd pričítal na ťarchu okresného súdu.

35. Ústavný súd po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľa, postupu okresného súdu poznamenaného neefektívnym a nesústredeným postupom, zohľadňujúc pritom charakter a význam predmetu napadnutého konania, dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

III.

36. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal.

37. Keďže ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádza sťažovateľ v procesnom postavení žalobcu, aj keď to v petite svojej sťažnosti sťažovateľ nežiadal (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

38. Sťažovateľ sa okrem vyslovenia porušenia označených práv domáha aj priznania finančného zadosťučinenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

39. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

40. Sťažovateľ v sťažnosti žiada priznať finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €. Tento svoj návrh odôvodňuje s poukazom na doterajšiu zdĺhavosť namietaného konania a s tým súvisiacimi negatívnymi následkami, ako sú trauma, stres, duševné utrpenie, neistota, poníženie. Odopieraním spravodlivosti vzniká sťažovateľovi nemajetková ujma spočívajúca v pocite úplnej neistoty a bezmocnosti.

41. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva.

42. S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku a neefektívnosť namietaného konania vedeného okresným súdom a zároveň berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu (obdobia, počas ktorých spis nebol v dispozícii okresného súdu, správanie sťažovateľa) ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde za prietľahy spôsobené okresným súdom (bod 3 výroku tohto rozhodnutia). Ústavný súd nevyhovел časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiada priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku tohto rozhodnutia).

43. Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním.

44. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

45. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za dva úkony právnej služby vykonaných v roku 2016 (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie sťažnosti) po 143 € spolu s paušálnou náhradou 8,58 € za každý úkon právnej služby, ako aj náhradu cestovných nákladov spojených s preštudovaním súdneho spisu na okresnom súde 19. apríla 2016 a náhradu za stratu času, spolu v sume 691,89 €.

46. Podľa § 15 vyhlášky právnej zástupkyne sťažovateľa patrí náhrada preukázateľne vynaložených cestovných výdavkov, ako aj náhrada za stratu času. Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 143 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a hodnota režijného paušálu predstavuje 8,58 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Za dva úkony právnej služby vykonaných v roku 2016 patrí právnej zástupkyne sťažovateľa odmena v sume 303,16 €, ako aj náhrada cestovných výdavkov v sume 159,93 € a náhrada za stratu času (za čas strávený cestou na okresný súd z Košíc do Trenčína a späť, teda 16 polhodín po 14,30 €) v sume 228,80 €. Trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú preto celkom sumu 691,89 € (bod 4 výroku tohto rozhodnutia).

47. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

48. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2016